YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

12 päivänä lokakuuta 2004 *

Asiassa C-87/00,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä,

jonka Giudice di pace di Genova (Italia) on esittänyt 28.2.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 7.3.2000, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Roberto Nicoli

vastaan

Eridania SpA,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann, R. Schintgen, F. Macken ja N. Colneric (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: M. Poiares Maduro,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 25.3.2004 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— R. Nicoli, edustajinaan avvocato G. Conte ja avvocato B. Della Barile,

— Eridania SpA, edustajinaan avvocato I. Vigliotti ja avvocato C. Cacciapuoti,

— Italian hallitus, asiamiehenään I. M. Braguglia, avustajinaan avvocato dello Stato G. De Bellis ja avvocato dello Stato A. Cingolo,

— Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään F. P. Ruggeri Laderchi,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään C. Cattabriga ja L. Visaggio,

kuultuaan julkisasiamiehen 18.5.2004 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 (EYVL L 177, s. 4), sellaisena kuin se on muutettuna 24 päivänä huhtikuuta 1995 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1101/95 (EYVL L 110, s. 1; jäljempänä asetus N:o 1785/81), tulkintaa sekä valkoisen sokerin johdettujen interventiohintojen, raakasokerin interventiohinnan, A-juurikkaan ja B-juurikkaan vähimmäishintojen sekä varastointikustannusten tasaamiseksi suoritettavan korvauksen määrän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1998/1999 26 päivänä kesäkuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1361/98 (EYVL L 185, s. 3) pätevyyttä.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Roberto Nicoli, juurikastuottaja Italiassa, ja sokerintuotantoyhtiö Eridania SpA (jäljempänä Eridania), jolle ensin mainittu on toimittanut sokerijuurikkaita, ja jossa on kyse siitä, onko perusteltua määrittää Italia muuksi kuin alijäämäalueeksi markkinointivuodeksi

1998/1999 ja näin ollen jättää vahvistamatta tämän jäsenvaltion alueille valkoisen sokerin johdettu interventiohinta sekä juurikkaiden tuottajille maksettavat korotetut vähimmäishinnat.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Sokerialan yhteinen markkinajärjestely

3 Sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn puitteissa asetuksen N:o 1785/81 I osastossa otetaan käyttöön hintajärjestelmä ja II osastossa kiintiöjärjestelmä.

4 Kiintiöjärjestelmässä jokaiselle jäsenvaltiolle myönnetään erityisesti kansallisen tuotannon peruskiintiö. Tämä jaetaan jokaisen jäsenvaltion sisällä asetuksessa N:o 1785/81 asetetuin kriteerein tuotantoyrityksille tuotantokiintiöinä A ja B. Näillä kahdella kiintiöllä on myyntitakuu sekä yhteisön markkinoilla että kolmansissa maissa valkoisen sokerin interventiohintojen avulla sekä sopivan korvauksen takuu, joka on kuitenkin eritasoinen, koska B-kiintiössä maksut ovat korkeammat. Silloin kun tuotantoyritys ei siirrä ylituotantoa, jota kutsutaan C-sokeriksi, asetettujen kiintiöiden rajoissa seuraavaan markkinointivuoteen kyseisen vuoden tuotannon lukuun, se on vietävä kolmansiin maihin ilman yhteisön tukea.

5 Hintajärjestelmässä hinnat vahvistetaan joka vuosi markkinointivuodeksi, joka alkaa 1.7. seuraavana vuonna. Tähän liittyen asetuksen N:o 1785/81 3 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

"4. Valkoisen sokerin interventiohinta vahvistetaan ennen 1 päivää elokuuta seuraavan vuoden 1 päivänä heinäkuuta alkavaksi markkinointivuodeksi perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

Neuvosto määrittää samaa menettelyä noudattaen vakiolaadun, johon tätä hintaa sovelletaan.

5. Neuvosto vahvistaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta raakasokerin interventiohinnan ja johdetut interventiohinnat joka vuosi samanaikaisesti kuin valkoisen sokerin interventiohinnan.

Neuvosto määrittää samaa menettelyä noudattaen vakiolaadun, johon raakasokerin interventiohintaa sovelletaan."

6 Valkoisen sokerin interventiohinnalle on kaksi luokitusta: varsinainen interventiohinta koskee sokeria, joka on tuotettu muilla kuin alijäämäalueilla, ja johdettu interventiohinta koskee alijäämäalueilla tuotettua sokeria. Alijäämäalueilla tuotetun sokerin vahvistettu hinta on korkeampi kuin hinta, joka on säädetty muille kuin alijäämäalueille. Tätä erottelua hintojen suhteen kutsutaan alueellistamiseksi.

7 Samoin kuin sokerin hinta, se vähimmäishinta, millä sokeritehtaiden on ostettava juurikkaat tuottajilta, vahvistetaan joka vuosi samanaikaisesti kuin valkoisen sokerin interventiohinta asetuksen N:o 1785/81 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Kuten sokerin osalta, hintaluokituksia on kaksi: A- ja B-juurikkaat, jotka vastaavat A-sokeria ja B-sokeria, joiden raaka-aineena käytetään näitä juurikkaita.

8 Jotta rinnakkaisuus sokeriin sovellettavan järjestelmän kanssa säilyisi, säädetään asetuksen N:o 1785/81 5 artiklan 3 kohdassa, että "niiden alueiden, joille on vahvistettu valkoisen sokerin johdettu interventiohinta, A-juurikkaan ja B-juurikkaan vähimmäishintoja korotetaan määrällä, joka on kyseisen alueen johdetun interventiohinnan ja interventiohinnan välinen erotus kerrottuna kertoimella 1,30".

9 Näin ollen asetuksella N:o 1785/81 käyttöön otetussa järjestelmässä säädetään sokerin tuottamisen vaatiman raaka-aineen korkeammasta ostohinnasta alijäämäalueilla ja jaetun kiintiön rajoissa sekä samanaikaisesti tae korkeammasta korvauksesta sokerille, joka on tuotettu näillä alueilla.

10 Asetus N:o 1785/81 on korvattu sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä syyskuuta 1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2038/1999 (EYVL L 252, s. 1), joka puolestaan on kumottu sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1260/2001 (EYVL L 178, s. 1).

11 Asetuksen (ETY) N:o 1785/81 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sokerialan tietojen ilmoittamiseksi 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetun komission

asetuksen (EY) N:o 779/96 (EYVL L 106, s. 9) 14 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jokaisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle

1) ennen 1 päivää syyskuuta edellisen markkinointivuoden osalta ja ennen 1 päivää tammikuuta edellisen tuotantovuoden osalta kyseistä ajanjaksoa vastaavat sokerin, isoglukoosin ja inuliinisiirapin hankintatasetta koskevat tiedot liitteessä II olevan mallin mukaisesti."

12 Asetuksen N:o 779/96 liitteessä II on kaavio, jonka mallin mukaisesti kyseisen asetuksen 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut ilmoitukset on tehtävä. Kaavion vasen sarake on seuraavanlainen:

1. ALKUVARASTOT: 1 päivänä .....Yhteensä — — 2. TUOTANTO — — 3. TUONTI KOLMANSISTA MAISTA a) sellaisenaan — — b) jalostettuina tuotteina 4. TUONTI MUISTA JÄSENVALTIOISTA a) sellaisenaan b) jalostettuina tuotteina
5. KÄYTETTÄVISSÄ OLEVA MÄÄRÄ YHTEENSÄ
6. VIENTI MUIHIN JÄSENVALTIOIHIN a) sellaisenaan b) jalostettuina tuotteina 7. VIENTI KOLMANSIIN MAIHIN a) sellaisenaan b) jalostettuina tuotteina — — 8. KULUTUS YHTEENSÄ: [5 – (6 + 7 + 9)] 9. LOPULLISET VARASTOT: 30 päivänä .....Yhteensä — —

Asetukset (EY) N:o 1360/98 ja (EY) N:o 1361/98

13 Tiettyjen sokerialan hintojen sekä juurikkaiden vakiolaadun vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1998/1999 26 päivänä kesäkuuta 1998 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1360/98 (EYVL L 185, s. 1) säädettiin muun muassa valkoisen sokerin interventiohinta pääasiassa kyseessä olevaksi markkinointivuodeksi.

14 Asetuksen N:o 1785/81 perusteella annetun asetuksen N:o 1361/98 johdanto-osan toisessa ja kolmannessa perustelukappaleessa täsmennetään johdettujen interventiohintojen vahvistamisen osalta seuraavaa:

"asetuksen (ETY) N:o 1785/81 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, että valkoisen sokerin johdetut interventiohinnat on vahvistettava jokaiselle alijäämäalueelle; niitä vahvistettaessa on aiheellista ottaa huomioon alueelliset erot, joita sokerin hinnoissa markkinahintojen luonnollisten muodostumisedellytysten perusteella otaksuttavasti on sadon ollessa tavanomainen ja sokerin liikkuessa vapaasti,

hankintatilanteesta ennakoidaan alijäämäistä Irlannin, Yhdistyneen kuningaskunnan, Espanjan, Portugalin ja Suomen tuotantoalueilla".

15 Koska asetuksella N:o 1361/98 ei ollut vahvistettu valkoisen sokerin johdannaista interventiohintaa Italian alueelle, asetuksen N:o 1360/98 1 artiklan 2 kohdassa säädettyä valkoisen sokerin interventiohintaa on sovellettu myös Italiassa markkinointivuonna 1998/1999. Näin ollen Italiaa on kohdeltu ylijäämäalueena.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

16 Juurikastuottaja Roberto Nicoli on myynyt Eridanialle 2.12.1997 tehdyllä sopimuksella markkinointivuotta 1998/1999 vastaavan juurikastuotantonsa, joka on kokonaispainoltaan 53,23 tonnia. Eridania on maksanut 6 651 350 Italian liiran (ITL) (3 435,14 euroa) suuruisen summan, johon ei sisälly hinnan "alueellistamista" vastaavaa korotusta, jonka suuruus on 421 263,88 ITL (217,56 euroa).

17 Pitäen itseään saamamiehenä myös tälle jälkimmäiselle summalle Roberto Nicoli on aloittanut oikeustoimet Eridania vastaan Giudice di pace di Genovassa saadakseen maksun jäännöshinnasta, jonka katsoo kuuluvan itselleen.

18 Kansallinen tuomioistuin tuo erityisesti esiin sen, että ylijäämäalueiden ja alijäämäalueiden määrittelyssä käytetyt perusteet riippuvat siitä, ylittääkö tuotanto kulutuksen (ylijäämäalueet) vai kulutus tuotannon (alijäämäalueet).

19 Kulutuksen osalta kyseinen tuomioistuin haluaa erityisesti tietää, että kun määritetään, onko tiettyä aluetta pidettävä alijäämäalueena, onko Italiassa kulutettuna sokerina — kuten loogista olisi — pidettävä myös sitä sokeria, joka Italiassa on sisällytetty elintarvikkeisiin, jotka sittemmin kulutetaan muissa jäsenvaltioissa, vai onko tällaisen sokerin katsottava päinvastoin tulleen kulutetuksi siinä valtiossa, jossa kyseiset elintarvikkeet kulutetaan.

20 Näin ollen Giudice di pace di Genova päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle kolme ennakkoratkaisukysymystä.

21 Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 13.4.2000 tekemällä päätöksellä yhteisöjen tuomioistuin lykkäsi asian käsittelyä kunnes asiassa C-340/98, Italia vastaan neuvosto, annettaisiin tuomio, joka sittemmin annettiin 14.3.2002 (Kok. 2002, s. I-2663) ja joka nimenomaisesti koski asetusten N:o 1360/98 ja N:o 1361/98 pätevyyttä. Tämä tuomio toimitettiin Giudice di pace di Genovalle, joka katsoi 30.7.2002 annetussa määräyksessä, joka merkittiin tuomioistuimen kirjaamon rekisteriin 19.8.2002, että yhteisöjen tuomioistuin oli vastannut vain ensimmäiseen kysymykseen niistä kolmesta, jotka kansallinen tuomioistuin oli ennakkoratkaisupyynnössään esittänyt.

22 Giudice di pace di Genovan mukaan on vielä vastausta vailla toinen kysymys, jossa kysytään yhtäältä, miten on tulkittava käsitettä "kulutus tietyllä alueella", ja toisaalta, pitääkö tämä käsite sisällään vai ei sokerin, joka käytetään jalostettuun tuotteeseen, joka sittemmin kulutetaan toisessa maassa. Kyseisen tuomioistuimen mukaan ei ole myöskään vastattu tämän esittämään kolmanteen kysymykseen, joka liittyy toiseen kysymykseen siinä mielessä, että se johtuu siitä ei pelkästään asetuksen N:o 1361/98 perusteluiden puutteellisuuden johdosta vaan myös siksi, että asetuksessa jätetään vahvistamatta johdettu interventiohinta kaikille Italian alueille.

23 Näin ollen Giudice di pace di Genova pysyttää voimassa kaksi viimeistä kysymystä, jotka sen ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä 28.2.2000 tehdyssä päätöksessä mainitaan, ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Onko asetusta N:o 1785/81 tulkittava siten, että määritettäessä, onko tietty alue alijäämäalue, on käytettävä laskentatapaa, jonka mukaan tuolla alueella kulutettuna sokerina pidetään jalostettuun tuotteeseen sisältyvää sokeria, vaikka viimeksi mainittu kulutetaan toisessa maassa, vai onko kyseistä määritystä tehtäessä otettava perustaksi sellainen laskentatapa, jonka mukaan tuolla alueella kulutettuna sokerina ei pidetä sellaiseen jalostettuun tuotteeseen sisältyvää sokeria, joka kulutetaan toisessa maassa?

2) Onko — — asetus N:o 1361/98 — — pätevä, koska siinä ei asetuksen — — N:o 1785/81 3 artiklan 1 kohdan, 5 artiklan 3 kohdan ja 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvisteta kaikkia Italian alueita koskevaa johdettua interventiohintaa, perustelematta tätä millään tavoin?"

24 Ennakkoratkaisupyyntömenettely aloitettiin uudestaan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 3.9.2002 tekemällä päätöksellä.

Ennakkoratkaisukysymykset

25 Giudice di pace di Genovan voimassa pysyttämillä, yhteisöjen tuomioistuimelle esittämillä kysymyksillä, jotka on käsiteltävä yhdessä, pyritään selvittämään, onko asetus N:o 1361/98 pätemätön siinä mielessä, että sokerin arvioidun kulutuksen määrän virheellisen laskutavan johdosta Italian aluetta ei ole katsottu markkinointivuodeksi 1998/1999 yhteisön alijäämäalueeksi, jotka on lueteltu kyseisen asetuksen ensimmäisessä artiklassa. Kansallinen tuomioistuin kysyy myös, onko kyseinen asetus pätemätön siksi, että siinä ei perustella mitenkään sitä, miksi johdettua interventiohintaa ei ole vahvistettu kaikille Italian alueille.

Edellä mainitussa asiassa Italia vastaan neuvosto annetun tuomion merkitys

26 On syytä todeta, että toisin kuin neuvosto ja komissio väittävät, edellä mainitussa asiassa Italia vastaan neuvosto annetussa tuomiossa ei vastata kysymykseen siitä, onko asetus N:o 1361/98 pätevä yhteisön lainsäätäjän käyttämän sokerin arvioidun kulutuksen laskutavan osalta.

27 Kulutuksen käsitteen tulkinnan osalta edellä mainitussa asiassa Italia vastaan neuvosto annetun tuomion 71–78 kohdasta käy ilmi, että yhteisöjen tuomioistuin ei tutkinut kuin tapahtuneeksi väitettyä muutosta siinä menetelmässä, jota komissio ja neuvosto sovelsivat Italian tulevaa tilannetta arvioidessaan.

28 Yhteisöjen tuomioistuin on erityisesti todennut kyseisen tuomion 73 kohdassa, että sovelletussa menetelmässä verrattiin yhtäältä käytettävissä olevaa tuotantoa, joka muodostui A- ja B-sokerin ennakoiduista, mahdollisesti C-sokerin siirrolla korotetuista määristä, ja toisaalta ennakoitua kulutusta.

29 Kuitenkaan edellä mainitussa asiassa Italia vastaan neuvosto annetussa tuomiossa ei tutkittu arvioidun kulutuksen laskentamenetelmää eikä näin ollen asetuksen N:o 1361/98 pätevyyttä sen suhteen, että Italiaa ei ole katsottu siinä alijäämäalueeksi markkinointivuodeksi 1998/1999 sen johdosta, että on sovellettu arvioidun kulutuksen virheelliseksi todettua laskentamenetelmää.

30 Edellä mainitussa asiassa Italia vastaan neuvosto annetun tuomion 56–63 kohdasta, joissa yhteisöjen tuomioistuin on tutkinut kanneperusteen, jonka mukaan asetuksen N:o 1361/98 perustelut puuttuvat tai ovat riittämättömät EY:n perustamissopimuksen 190 artiklan (josta on tullut EY 253 artikla) valossa, käy sen sijaan ilmi, että näiden perusteluiden on katsottu täyttävän kyseisessä artiklassa säädetyt edellytykset. Itse asiassa kyseisen tuomion 63 kohdassa yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että kun otetaan huomioon kaikki asiaa koskevat säännökset ja kyseisten markkinoiden kehitys, on todettava, että asetuksen N:o 1361/98 perustelut, jotka koskivat Italian luokittelemista muuksi kuin alijäämäalueeksi markkinointivuonna 1998/1999, olivat siitä huolimatta, että ne olivat hyvin suppeat, yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisten perusteluvelvollisuutta koskevien vaatimusten kannalta riittävät.

31 Näin ollen asetuksen N:o 1361/98 pätevyyttä ei voida kyseenalaistaa siksi, että päätöksen, jolla Italian kaikille alueille jätettiin vahvistamatta johdettu interventiohinta, perustelut eivät vastaisi niille asetettuja vaatimuksia.

Arvioidun kulutuksen laskentamenetelmä

32 Aluksi on syytä muistaa, että tulevan markkinointivuoden arvioitu kulutus on toinen niistä tekijöistä, joihin toimielimien täytyy perustaa arvionsa siitä, onko tietyn alueen tilanteesta tulossa alijäämäinen vai ylijäämäinen. Itse asiassa asetuksessa N:o 1785/81 tarkoitettua alijäämää esiintyy silloin, kun käytettävissä oleva kokonaistuotanto on pienempi kuin kulutus (ks. asia C-289/97, Eridania, tuomio 6.7.2000, Kok. 2000, s. I-5409, 46 kohta ja em. asia Italia v. neuvosto, tuomion 76 kohta).

33 Kulutuksen käsitettä ei ole määritelty sokerialan yhteiseen markkinajärjestelyyn liittyvässä lainsäädännössä. Vaikka asetuksen N:o 779/96, joka oli voimassa pääasian tosiseikkojen tapahtumahetkellä, liitteessä II olevassa 8 kohdassa on laskentamenetelmä kulutukselle yhteensä, tällä liitteellä ei pyritä määrittämään kulutuksen käsitettä, jota tulisi käyttää alueen alijäämäisyyden tai ylijäämäisyyden määrittämiseen. Kyseisessä liitteessä on ennemminkin tarkoituksena vahvistaa yhteinen malli niiden tietojen ilmoittamiselle, joita käytetään useissa sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn mekanismeissa.

34 Kuitenkin on selvää, että neuvosto ja komissio arvioivat alueen alijäämäisyyden tai ylijäämäisyyden tässä 8 kohdassa olevan, kulutusta yhteensä koskevan määritelmän pohjalta. Ne siis arvioivat kokonaiskulutuksen vähentämällä käytettävissä olevasta määrästä niiden määrien yhteenlasketun summan, jotka vastaavat vientiä muihin jäsenvaltioihin, vientiä kolmansiin maihin ja siirtoa lopullisiin varastoihin. Tästä seuraa, että arvioinnissa otetaan huomioon sokeri, joka sisältyy jalostettuihin tuotteisiin, jotka tuodaan kolmansista maista tai muista jäsenvaltioista, mutta sitä sokeria, joka sisältyy jalostettuihin tuotteisiin, jotka viedään muihin maihin, ei katsota kulutetuksi kyseisessä jäsenvaltiossa.

35 Roberto Nicolin mukaan tämä kulutuksen laskemismenetelmä on selvästi virheellinen, koska näitä viimeksi mainittuja sokerimääriä ei oteta huomioon kulutuksena.

36 Sen yhteisöjen tuomioistuimen harjoittaman valvonnan, joka kohdistuu toimielimien soveltamaan menetelmään niiden arvioidessa kyseisen markkinointivuoden sokerin kulutusta, laajuuden osalta on syytä muistaa, että neuvoston ja komission on jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella tehtävä ennusteita, jotka koskevat sekä kuluvaa markkinointivuotta kulutuksen kehityksen osalta että tulevan markkinointivuoden näkymiä käytettävissä olevan tuotannon määrän osalta (ks. em. asia Eridania, tuomion 47 kohta).

37 Kun siis on kyse monitahoisen taloudellisen tilanteen arvioimisesta, yhteisön toimielimillä on laaja harkintavalta. Yhteisöjen tuomioistuimet eivät tällaisen toimivallan käytön lainmukaisuutta valvoessaan voi korvata toimivaltaisen viranomaisen arviointeja omilla arvioinneillaan, vaan niiden on ainoastaan tutkittava, että arvioinnissa ei ole tapahtunut ilmeistä virhettä, että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin tai että kyseinen toimielin ei ole selvästi ylittänyt harkintavaltansa rajoja (ks. asia C-369/95, Somalfruit ja Camar, tuomio 27.11.1997, Kok. 1997, s. I-6619, 50 kohta ja asia C-99/99, Italia v. komissio, tuomio 14.12.2000, Kok. 2000, s. I-11535, 26 kohta).

38 Näin ollen asetuksen N:o 1361/98 osalta on syytä tutkia tämän oikeuskäytännön valossa, onko komissio, silloin kun se arvioi markkinointivuoden 1998/1999 arvioitua sokerinkulutusta ottamalla huomioon vain paikan päällä kulutetut määrät ja jättämällä arvion ulkopuolelle sokerin, joka sisältyy kyseisellä alueella jalostettuihin tuotteisiin, jotka sittemmin menevät vientiin, tehnyt ilmeisen harkintavirheen.

39 Kuten komissio toi kirjallisissa huomautuksissaan esille, alijäämäalueille vahvistettavan korkeamman johdetun interventiohinnan tarkoituksena on yhtäältä mahdollistaa näiden alueiden sokerintarpeen kattaminen muiden kuin alijäämäalueiden sokerilla — ottaen huomioon tietyssä määrin erityisesti kuljetuskustannukset — ja toisaalta välttää sokerijuurikkaan tuotannon väheneminen, josta seuraisi entistä suurempi alijäämä seuraavina markkinointivuosina.

40 Vaikka oletettaisiin, että Roberto Nicolin suosittelemalla kulutuksen laskentamenetelmällä saavutettaisiin paremmin edellisessä kohdassa mainitut tavoitteet, komissio ei ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä soveltaessaan sellaista arvioidun sokerinkulutuksen laskentamenetelmää, jossa sokeria, joka sisältyy jalostettuihin tuotteisiin, jotka viedään muihin valtioihin, ei katsota kulutetuksi kyseisessä jäsenvaltiossa. Itse asiassa sovelletussa menetelmässä otetaan samaan aikaan huomioon kyseistä kulutusta laskettaessa sokeri, joka sisältyy jalostettuihin tuotteisiin, jotka tuodaan yhteisön ulkopuolelta tai muista jäsenvaltioista.

Asetuksen N:o 1361/98 pätevyys

41 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että esitettyjen kysymysten tutkiminen ei ole tuonut esiin yhtään seikkaa, jolla olisi vaikutusta asetuksen N:o 1361/98 pätevyyteen.

Oikeudenkäyntikulut

42 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Esitettyjen kysymysten tutkiminen ei ole tuonut esiin yhtään seikkaa, jolla olisi vaikutusta valkoisen sokerin johdettujen interventiohintojen, raakasokerin interventiohinnan, A-juurikkaan ja B-juurikkaan vähimmäishintojen sekä varastointikustannusten tasaamiseksi suoritettavan korvauksen määrän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1998/1999 26 päivänä kesäkuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1361/98 pätevyyteen.

Allekirjoitukset